

ΟΜΑΔΑ

Διαρκώς μεταβιβάζουμε τις επιθυμίες μας και τις σκέψεις μας. Υποδεχόμαστε ιδέες και γεγονότα. Η απόσταση μεταξύ μας είναι μικρή και άλλες φορές αγεφύρωτη. Αυτό το σχέδιο μπορεί να προκαλέσει μια σειρά από προσθετες σκέψεις, αυτή η συσσώρευση και το πλέξιμο των χαρτιών μπορεί να απέχει μόλις από την πληρότητα, τη λύση που θα αντέξει στο χρόνο. Ο ανέμελος διάλογος και οι ψίθυροι προδίδουν πως μια σειρά από υποθέσεις τακτοποιήθηκε. Τα κείμενα θα πρέπει να γραφτούν έως αργά το απόγευμα. Να περιέχουν όσες λεπτομέρειες χρειάζονται για να εξηγηθεί μιά εικόνα ή το πως μια κατασκευή βυθίζεται και ενοποιείται με το ανάγλυφο. Σε αυτό το πεδίο των αναζητήσεων, εδώ όπου χαρτογραφούνται μικρά διαστήματα σκέψεων, κοφτές χειρονομίες, εισαγωγές και έξοδοι από τη σιωπή και τη σκέψη, αναδύεται και σταθεροποιείται, σιγά-σιγά, ο πληθυσμός των προσφορών που θα αποδοθεί και θα ενισχύσει την ιδέα και τις πρακτικές για την θριαμβεύουσα ζωή των ομάδων. Το πρωί θα ταξιδεψουμε για λίγο και θα σταθούμε ευγνώμονες και χαρούμενοι στα σκαλιά μιας άγνωσης σε εμάς πλατείας. Την χωρική σύνοψη όσων στόχων επιθυμούμε και εμείς να προσεγγίσουμε.

CREW

The decision to start a trip is the primary condition. It should be, because of a roumor or under the discipline of an extreme or paradox choice, to navigate towards a spot of geography. There, we will find people who will welcome us, offering a shelter, leading us to the chambers where we will live. Then, they will prepare the dinner table. They will care for our anxiety and offer questions about the places of our origin, the words we use to name the mountains and the cities we have long left behind. The will hear, till sunset, all narrations. Next morning we will begin to create shapes and forms, to write texts, to collect particles from nature and stare at them as if we will live all our lives connected to them. Two designs. An idea which is going to transform their lives, a model made from paper. The pattern that will protect all their dreams ...our dreams too.

